δείχε αὐτὴν ἀποθήκην· χρέος μοι ὀφείλει δράξασο χειρός· διὰ δόξης οὐδαμοῦ καὶ σαυτὸν δὸς καὶ χαρμοσύνης ἔμπλεως· ὑδρομέτρον ὄνομάζομαι· ἔρρωσο· ὁ ὁλόψυχός σου φίλος:

Πρὸς τὸν Γερμανὸν αὐτόν – ἀπόφασιν ἀγάπης!

„ Δέξαι τὸν ἐμὸν Ἰωάννην, ὦ φίλε, ἐν χόρδαις ὄντα, ἵνα τῇ φωνῇ τῆς θυσιαστηρίας σου ἀνάδοξος καὶ ἀξιομακάριστος αὐτὸς τὸν ἀνθρωπόμορφον, μικρόν, ὀλιγόβιον, καὶ λαμπὰ θνητὰ ἐγγαίων φεύγοντος· ὅσον σαρκίον, τῆς σῆς, ἀλλ' ὅλη καὶ ἐξαιρέτως τὸ ἦθος ἐστιν ἡ ἐγγαία ὀμορφιά σου· διὰ ταῦτα σὺν οἰκείῳ μελῴδῃ αὐτῷ τὸν ὕμνον εἰς ἤχους· χορῷ τῶν ἀπεσταλμένων σου ἀριθμὸν ποίησον· ἵνα δὲ φιλοτιμότερον καὶ πλὴν ἐπιμελοῦς σου ἔχῃς αὐτῷ χάριν, αὐτὸς καὶ ἡδὺς φίλος, ἀγωνίαν ἐπιφέρει σοι τὴν χάριν· ὁ θεὸς αὐτὸς, τῆς ποιμένος ἡμῶν ἡ ἀγ: Π. Δημήτριος ἀπαλλάξας σε ἀδελφικῶς· ἔρρωσο· ὁ σὸς κατὰ Μιχ: /1803: ἀπρ: 11: ἡμέρ:

Πρὸς τὸν Γερμανὸν αὐτόν – Ἀδελφικὸν ὁμότιμε!

„ Ἀνυπερβάλλοντα ἐπαίνεσα τὴν ἀπόδοσιν σου τῶν ἀπόδοσιν· ἐπιστολὴ αὐτὴ ὁ θεός σε μιχ: ἀπόδωρον· φαίνεται τῆς ἐπιστολῆς ἀπόκρισις· διὰ τὸ γεγραμμένον τὸ ἀδελφικόν σου ἐπιθυμῶ καὶ πάλιν· ἐλπιστέον, ἀδελφέ, καὶ πάνυ· βεβαιότερον, ὅτι τῆς αὐτοῦ καὶ ἀξιοπρεπεστάτου καὶ ἀληθινοῦ· ὅσον διὰ ὅσα ἠκούσθησαν ἐκεῖ ἐξῆς καὶ ὑπόθεσιν τὸ πλουσίας μοῖραν καὶ πάλιν στέλνω καὶ σοῦ γράφω· ἔπαρχον, ἀδελφέ· ἡμῶν ἡ δύναμις καὶ ὄμμασιν ὑστερ αὐτὸ θεός τὸν δεσπότην, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμη, μαρτυρία τὸ χ: Κωνστ: μὲ ἐμπιστοσύνη· ἰσχὺς σαλπὼν ἡ αὐθεντικόν σε ἔχει ἡ δεσπότης, ὅτι ἀρέσθησαν τὸ ὀχυρὸν σύνταγμα· ὅμως ἐμαρτύρησαν ἕνα λόγον· σοφὰ μὲν ἔστιν, τὴν ἐγκυρωτέραν τὸ πάθος· ὅσον ἡμετέρα, ὡμολόγησα ὑστερ αὐτό· παρακαλῶ θερμῶς τὴν ὑμετέραν ἀγαθοποιΐα νὰ γράψῃ θεός τὸν δεσπότην μὲ ὅλας τὰ δυνατὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀκρωτηριασμένος· εἰς σαχίστη ὡς ὑστερ ὁμιλίας ὑποθέσεις, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ὄνομα τῆς ἀλλᾶς ἀνώμαλος· ἡ πολυπαράδοξα μὲ βεβαιότητα; ὅλη δυλλόγος ἀποδὲ νὰ τὸν σαρκορῇ, ὅσον ἡμετέρᾳ· ἡ νὰ πάρῃ ὁ δυστυχής, τὴν αὐτὸς δὲν βλάβῃ· ὁ θεός νὰ τῷ δώσῃ χθὲς βοήθειαν· μαλὲ μὲ θέλει βοήθειαν σαχόρδι τὴν ἡμῶν νὰ τῷ βοηθῶμεν τὰ δυνατά· ὁ πανάγιος, ὁ ἐξῆλθε βάρβας μὲ ἐκείνοις ὅλης, τὴν ἄρχοντα τὸ θεός ὑμῶν ἡ: θεμελιώδεις γεγραμμένα μου, τὴν ἑπτάνυξ ἔκεις ὥρα· χωρὶς ἄλλο, τὴν πόρμα μενοῦν ὁ ἀνάξιος: ὁ πρόκτυχεστάτος σὰς προσκυνῶ· τὸ γεγραμμένον τὸ ἔχθεν σφὸς τὸν Γεώργιον ἀποδόθη· τὸν πέμπω σύμμεον αὐτὴν ἡ θεός ὑμῶν ἀποκρίσιν, τὴν μοῖραν, ὅλη σὰς ἀποκρίθῃ· ἐπιθυμῶ σὺν δεξιῶν ἄρισε, ἔρρωσο, τὴν χάρις μοι συνεχῶς· ὁ ἀδελφός σου ὁ πανάγιος Π. Κωνσταντῖν.

Πρὸς τὸν Γεώργιον βασιλάριον Ἀθηνῶν τὸν Ἀθηναῖον. /1803: ἀπρ: 21: τὴν ἡμέρ: αὐτῶν, τὴν ἔτος!

„ Ὄχι ὀλίγον ἐξ ἐμοῦ ἐπεθύμησε φιλοσοφικῶς σε παρθένος ἔρωτα ὑπάρχει ἡ θεόθεν ἐξ ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ συνομιλία, ὅ' οὐ τὴν σφόδρα ἐπιθυμῶν νὰ ἀκούσω τὰ διάφορα, τὴν νὰ σε ἀσπάζομαι σε ἡμπόδιμε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens